

Akkordstyret Boets Gennemgaaelse og Vurdering samt Revision af Skyldnerens Regnskaber og Forretningsførelse, om fornødent med Bistand af sagkyndige Vurderingsmænd og særlig antagen Revisor (jfr. N. L. § 6, Nr. 3 og 4).

Senest 14 Dage før Afholdelsen af det til Akkordforslagets Behandling bestemte Møde skal der tilstilles hver enkelt Forandringshaver en af Akkordstyret udarbejdet udtømmende Oversigt over Boets Stilling samt en Beretning om Skyldnerens Forretningsførelse, ledsaget af Udtalelse fra Revisor om, hvad han maatte have fundet at bemærke (N. L. § 10). Samtidig skal der tilstilles Kreditorerne Skyldnerens Akkordforslag, forsynet med Akkordstyrets Udtalelse saa vel om dets Antagelighed i og for sig som om den Betyggelse, der haves for, at Akkorden vil blive opfyldt fra Skyldnerens Side (N. L. § 11). Loven giver derefter Regler om Akkordforslagets Behandling i det indvarslede Møde, som holdes for Akkordstyret, om den vedtagne Akkords Stadfæstelse af Skifteretten m. v., hvorom henvises til Loven.

Under Kommissionens videre Arbejde i Efteraaret og Vinteren 1902 viste der sig imidlertid overvejende Betæneligheder ved at foreslaa indført ved Lov en saa omfattende og gennemgribende Ordning af Akkord uden for Konkurs som den, der er sket ved den norske Lov, med alle de deraf flydende, ofte langvarige Afvigelser fra det normale Retsforhold mellem Kreditorer og Debitorer.

Medens Kommissionen var enig i at slutte sig til den norske Lov deri, at den aabner Adgang til Tvangsakkord for enhver Debitor uden Hensyn til Næringsvej, blev det imod den norske Lovs System navnlig fremhævet, at Kreditorer i Norge i mange Henseender, saa vidt vides, vare ikke lidet misfornøjede med Loven, ikke mindst fordi enhver Debitor, hvis Andragende Skifteretten ikke finder Lovhjemmel til straks at afslaa, efter denne Lov i et ikke kort Tidsrum vilkaarlig kan undgaa Retsforfølgning og dog selv forestaa sin Forretning under Tilsyn af Mænd, paa hvis Valg Kreditorerne ingen Indflydelse have. Hertil kommer, at hvorvel enhver Boadministration og Boopgørelse nødvendigvis kræver Penge, er det dog allerede af økonomiske Hensyn ønskeligt at lade det af selve Loven nødvendiggjorte Apparat være saa lille som muligt. Endvidere vilde det være ønskeligt, at officiel Bekendtgørelse om Akkordforhandlingens Aabning kunde udsættes til et Tidspunkt, da Debitor føler

sig nogenlunde tryk med Hensyn til Opnaaeligheden af Akkord derigennem, at han har faaet at se, hvorledes hans Kreditorer i det væsentlige stille sig. Fremdeles vilde det være ønskeligt at undgaa en Ordning, der ved at sætte Skyldneren i en delvis Uraadighedstilstand skaber Muligheden for indviklede Kompetencespørgsmaal. Endelig var det lidet tiltalende for Kommissionen at foreslaa et Lovudkast, der i saa vidt Omfang, som den norske Lov har gjort, vilde nødvendiggøre Ændringer i den øvrige Lovgivning, derunder navnlig i Konkursloven, hvorved maa erindres, at den norske Lov om Akkordforhandling blev udarbejdet samtidig med en Revision af den norske Konkurslov, medens nærværende Kommission maa anse sig forpligtet til at indpasse sit Lovudkast i den nuværende Lovgivning med saa faa Forandringer i denne som muligt.

De Betæneligheder, som Kommissionen efter det anførte har haft ved at antage den norske Lovs System, ere blevne forøgede ved Oplysninger angaaende Lovens Virken, som man har indhentet fra Norge, dels officielt ved Henvendelse til det norske Overstyre for Konkursvæsenet, som i en udførlig Skrivelse af 15. December 1902, der findes aftrykt her som Bilag C, med stor Redebonhed har meddelt Kommissionen sine Erfaringer, dels underhaanden fra kompetent Side. Loven traadte i Kraft den 1. Januar 1900, og medens der i Aaret 1900 i Kristiania behandledes 109 Boer efter Loven, sank Boernes Antal i 1901 i denne By til 15 og i de første 11 Maaneder af 1902 til 13. De tilsvarende Tal for hele Riget er henholdsvis 412, 283 og 245, og Nedgangen for hele Riget staaer altsaa aldeles ikke i Forhold til Nedgangen i Kristiania. Men dette kan der formentlig ikke tillægges nogen afgørende Vægt, da denne Afviklingsmaade uden for Kristiania i Almindelighed kom senere i Brug, og der erfaringsmæssigt maa gaa nogen Tid hen, inden der i en Jurisdiktion kan danne sig en begrundet Mening om Reformens Hensigtsmæssighed. Der klages særligt over, at Omkostningerne have let ved at blive for store, ligesom ogsaa, at de i Loven satte Tidsfrister i Praksis have vist sig for knappe. Kommissionen har ogsaa den Opfattelse, at det er en meget vanskelig Sag, som i den norske Lov, at sætte absolute Frister for Opgørelsen af Boer, der jo kunne være saa højst forskellige. Om de formodede Aarsager til den stærke Nedgang i offentlige Akkordboers Antal i Kristiania henvises i øvrigt til Overstyrets